

Publicerad 2018-06-12 23:02 av aalicia

Jag förvarar dig säkert tills det inte gör lika ont längre

Du vet hur snabb jag var på att dokumentera vårt gemensamma liv
Du skrattade ofta åt det, och ibland fotade jag dig bara på pin kiv
Men jag var som besatt av varje skratt, slurk av kaffe och leende
Som en blind kvinna som för första gången får uppleva sig seende

Du vet hur snabb jag var på att dokumentera
Kanske för att jag innerst inne visste att det kunde komma en tid där du skulle dementera
Oss
På det här sättet kunde jag slåss
Ett bevis på låg självkänsla förstås, men
Jag hade ju rätt

Det enda som finns kvar nu är ditt leende i min telefon
Resten är borta och du har försvunnit dit du kom ifrån
Bilderna på dig och skärmdumparna på våra konversationer
Blir till en minneslund jag kommer återvända till i eoner.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aalicia med Poeter.se id #99956 innehar upphovsrätten